

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Zero Mihail în numele inculpatului Miriuța Oleg, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Miriuța Oleg Xxxxx, născut la xxxxxx, originar și domiciliat în s. xxxxxx, r-nul xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 21.03.2018 – 31.10.2018 (prima instanță);
2. 20.11.2018 – 12.02.2019 (instanța de apel);
3. 12.04.2019 – 26.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Orhei /sediul Central/ din 31 octombrie 2018, Miriuța Oleg a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 321 Cod penal, cu aplicarea art. 34 Cod penal la 1 an 6 luni închisoare.

În baza art. 85 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al sentințelor, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Rezina din 18.02.2015, de 4 ani 6 luni închisoare, și i s-a stabilit lui Miriuța Oleg pedeapsa definitivă de 4 ani 9 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

De asemenea, a fost admisă cererea procurorului privind încasarea de la Miriuța Oleg în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 320 lei, în rest, cererea procurorului a fost respinsă ca neîntemeiată.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Miriuța Oleg, fiind condamnat prin sentința Judecătoriei Rezina din 18.02.2015, în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, executând pedeapsa sub formă de închisoare în Penitenciarul nr. 18 din s. Brănești, r-nul Orhei, la data de 24 ianuarie 2018, în jurul orei 09:30, aflându-se în sectorul nr. 6 al Penitenciarului vizat, în timpul efectuării unei percheziții în sectorul locativ de

către colaboratorii penitenciarului și ridicării de la condamnatul Parapir Marcel a unui aparat pentru consum de droguri, care a fost confecționat artizanal, obiect pe care deținuților li se interzice să-l dețină, cu scopul de a împiedica activitatea de lucru a penitenciarului și ridicarea obiectelor interzise, nu s-a supus cerințelor legitime ale reprezentantului administrației, specialistului Serviciului securitate al Penitenciarului, Negru Ion, de a nu împiedica efectuarea percheziției și la ridicarea obiectelor interzise, aplicând în privința colaboratorului Negru Ion violență, exprimată prin îmbrâncirea și lovirea de două ori cu palma peste față, acțiuni soldate cu cauzarea ultimului a durerilor fizice.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpatului Miriuța Oleg în baza art. 314 alin. (1) Cod penal, nesupunerea prin violență cerințelor legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Miriuța Oleg să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal, și cu aplicarea art. 34 Cod penal să-i fie stabilită o pedeapsă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform art. 85 Cod penal, de adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Rezina din 18 februarie 2015, și de stabilit definitiv pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu începerea executării termenului de pedeapsă de la data pronunțării sentinței.

În argumentarea apelului, apelantul a invocat că:

- la aplicarea pedepsei inculpatului Miriuța Oleg pentru infracțiunea comisă, instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 61, 75, 85 Cod penal, în speță, incorect a adăugat parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, pedeapsa totală stabilită prin sentința Judecătoriei Rezina din 18.02.2015, fără a lua în considerare partea executată a pedepsei și a inclus eronat în termenul pedepsei definitive stabilite, perioada executată de inculpat în baza sentinței Judecătoriei Rezina din 18.02.2015;

- această regulă impune instanței de judecată să respecte trei cerințe: a) la pedeapsa stabilită pentru infracțiunea săvârșită, instanța trebuie să adauge partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. Adăugarea pedepsei stabilite prin ultima sentință la pedeapsa totală aplicată prin sentința anterioară contravine art. 85 Cod penal, care prevede doar adăugarea părții neexecutate a pedepsei stabilite de sentința anterioară, pedeapsa pentru o infracțiune nouă; b) a doua cerință se referă la obligația instanței de a stabili exact și corect mărimea părții neexecutate a pedepsei stabilite de sentința anterioară; c) a treia cerință a acestei

reguli se referă la obligația instanței de judecată a adăuga în întregime sau parțial partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară la pedeapsa stabilită prin ultima sentință;

- la data pronunțării sentinței de către instanță la 31.10.2018, partea neexecutată a pedepsei inculpatului Miriuța Oleg stabilită de sentința anterioară a Judecătorei Rezina din 18 februarie 2015, constituia - 8 luni și 19 zile.

- instanța de judecată eronat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal prin adăugarea parțială la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință a pedepsei totale stabilite prin sentința Judecătorei Rezina din 18.02.2015 și includerea în termenul pedepsei definitive stabilite a perioadei executate de inculpat în baza sentinței Judecătorei Rezina din 18.02.2015, deși, urma să adauge parțial sau integral la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rezina din 18.02.2015, ce constituie 8 luni și 19 zile, cu calcularea începutului termenului executare a pedepsei, de la data pronunțării ultimei sentințe - 31.10.2018;

- la aplicarea pedepsei inculpatului Miriuța Oleg pentru infracțiunea comisă, instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 34, 61, 75 Cod penal;

- la pronunțarea sentinței, instanța în special nu a ținut cont de faptul că inculpatul atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul examinării cauzei penale de instanța judecată, nu a recunoscut vina și nu s-a căit și nu a regretat cele comise, precum și nu a reparat prejudiciul cauzat în urma infracțiunii;

- analizând personalitatea inculpatului Miriuța Oleg, se poate de menționat că acesta la locul de executare a pedepsei se caracterizează negativ, anterior a fost judecat de mai multe ori pentru săvârșirea unor infracțiuni intenționate, a săvârșit din nou o infracțiune intenționată în timpul executării pedepsei în privința unui reprezentant al organului care pune în executare pedeapsa, fiind prezentă circumstanța agravantă - recidiva de infracțiuni;

- circumstanțele menționate supra denotă că inculpatul nu a încetat activitatea sa infracțională, nu a pășit pe calea corectării și reintegrării sociale, nu a operat o schimbare fundamentală față de valorile sociale și prin urmare stabilirea unei pedepse minime acestuia este contrară scopului pedepsei penale, deoarece nu va contribui la corectarea și prevenirea comiterii de către inculpat a unor noi infracțiuni;

- instanța de judecată la aplicarea pedepsei inculpatului Miriuța Oleg a desconsiderat personalitatea autentică a acestuia, nu a atras atenția cuvenită consecințelor infracțiunii comise.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea individualizării

pedepsei și stabilirii pedepsei definitive, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Miriuța Oleg recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 321 Cod penal, prin aplicarea art. 34 alin. (1) Cod penal, i s-a aplicat pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Conform art. 85 alin. (1) Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Rezina din 18.02.2015, de 8 luni 19 zile închisoare, și i s-a stabilit lui Miriuța Oleg pedeapsa definitivă de 2 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În rest, sentința atacată a fost menținută.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că prima instanță a stabilit în mod corect situația de fapt și vinovăția inculpatului care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptei săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat.

Instanța de apel a notat că aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus-indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Mai mult, instanța de apel a atestat că prima instanță a analizat obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod procedură penală, care în ansamblu, dovedesc fără echivoc vinovăția inculpatului Miriuța Oleg în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 321 Cod penal, potrivit elementelor constitutive: nesupunerea prin violență cerinței legitime ale administrației penitenciarului, săvârșită de o persoană care execută pedeapsa în penitenciar.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a notat că prima instanță la stabilirea categoriei pedepsei, incorect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. 7, 75 Cod penal, nu a ținut cont de limitele de pedeapsă prevăzute de lege, gradul de pericol social al faptei săvârșite reflectat de împrejurările săvârșirii sale, poziția procesuală a inculpatului în cadrul procesului penal, dar și personalitatea acestuia.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca întemeiate argumentele procurorului potrivit cărora, prima instanță eronat a aplicat prevederile art. 85 Cod penal prin adăugarea parțială la pedeapsa aplicată prin prezenta sentință a pedepsei totale stabilite prin sentința Judecătoriei Rezina din 18.02.2015 și includerea în termenul pedepsei definitive stabilite a perioadei executate de inculpat în baza sentinței Judecătoriei Rezina din 18.02.2015, deși, urma să adauge parțial sau integral la pedeapsa aplicată prin noua sentință, partea neexecutată a pedepsei

stabilite prin sentința Judecătorei Rezina din 18.02.2015, ce constituie 8 luni și 19 zile, cu calcularea începutului termenului executare a pedepsei, de la data pronunțării ultimei sentințe - 31.10.2018. La fel, instanța de apel a concluzionat că la aplicarea pedepsei inculpatului Miriuța Oleg pentru infracțiunea comisă, instanța de judecată nu a acordat deplină eficiență prevederilor art. 34, 61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a indicat că ținând cont de circumstanțele comiterii infracțiunii, personalitatea inculpatului, care la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, la locul de executare a pedepsei se caracterizează negativ, este necăsătorit, are un copil minor la întreținere, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, anterior a fost judecat de mai multe ori pentru săvârșirea infracțiunilor intenționate, cu antecedente penale, a comis din nou o infracțiune intenționată în timpul executării pedepsei în privința unui reprezentant al organului care pune în executare pedeapsa fiind în stare de recidivă, atât în cadrul urmăririi penale cât și în prima instanță nu a recunoscut vina și s-a căit sincer de cele comise, precum și nu a reparat prejudiciul în urma comiterii infracțiunii, deși în cadrul ședinței instanței de apel acesta a menționat că recunoaște vina, dânsul a refuzat să semneze declarațiile, astfel nu se află pe calea corijării și dorinței de a se reintegra în societate, fiind persoană predispusă spre comiterea de noi infracțiuni, nu a conștientizat gravitatea celor comise, de lipsa circumstanțelor atenuante și prezența unei circumstanțe agravante-comiterea infracțiunii în stare de recidivă, instanța de apel a considerat că scopul pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii noii infracțiuni, poate fi realizat cu izolarea inculpatului de societate, cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani.

Totodată, instanța de apel a constatat că Miriuța Oleg anterior a fost condamnat prin sentința Judecătorei Rezina din 18 februarie 2015, în baza art. 174 alin. (1) Cod penal, în conformitate cu prevederile art. 84 Cod penal, la 4 ani, 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu începerea termenului executării pedepsei de la 18.02.2015 și sfârșitul executării pedepsei la 20.07.2019. Astfel, la data pronunțării sentinței de către instanță la 31.10.2018, partea neexecutată a pedepsei inculpatului Miriuța Oleg stabilită de sentința anterioară Judecătorei Rezina din 18 februarie 2015, constituia - 8 luni și 19 zile.

Din aceste considerente, instanța de apel a conchis că în conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, se adaugă parțial la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință, partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rezina din 18.02.2015, ce constituie 8 luni 19 zile și se stabilește definitiv lui Miriuța Oleg pedeapsa de 2 ani 6 luni închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Subsidiar, instanța de apel a specificat că circumstanțele menționate supra denotă că inculpatul nu a încetat activitatea sa infracțională, nu a pășit pe calea corectării și reintegrării sociale, nu a operat o schimbare fundamentală față de valorile sociale și prin urmare stabilirea unei pedepse minime acestuia este contrară scopului pedepsei penale, deoarece nu va contribui la corectarea și prevenirea comiterii de către inculpat a unor noi infracțiuni.

De asemenea, instanța de apel a notat că prima instanță, deși în partea descriptivă a sentinței indică că, inculpatul Miriuța Oleg nu a fost deținut în stare de arest preventiv, or în perioada respectivă Miriuța Oleg executa pedeapsa închisorii pe o altă cauză penală, astfel că prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal la caz nu sunt aplicabile, în dispozitivul sentinței a indicat că termenul pedepsei al calcula din data pronunțării sentinței - 31 octombrie 2018, cu includerea în termenul pedepsei a perioadei executate până în prezent în condițiile sentinței Judecătorei Rezina nr. 1-238/2014 din 18.02.2015.

Instanța de apel a menționat că inculpatul Miriuța Oleg nu a fost deținut în stare de arest preventiv, or în perioada respectivă Miriuța Oleg executa pedeapsa închisorii pe o altă cauză penală, astfel că prevederile art. 88 alin. (3) Cod penal nu sunt aplicabile la caz.

4. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Zero Mihail în numele inculpatului Miriuța Oleg, care indică temeiul pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. (10) Cod de procedură penală, care solicită casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței prime instanțe.

În argumentarea recursului, recurentul invocă că:

- instanța de apel a aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale;

- nu este clar cum a fost stabilit de instanța de apel faptul că, prima instanță eronat a cumulat pedepsele anterior stabilite inculpatului Miriuța Oleg, cu pedeapsa nouă aplicată acestuia prin sentința nouă a Judecătorei Orhei din 31 octombrie 2018, or, prima instanță corect a procedat și anume: Prin sentința din 31 octombrie 2018 i-a stabilit lui Miriuța Oleg pedeapsa definitivă de 1 an 6 luni închisoare, la care a fost adăugată partea neexecutată a pedepsei stabilite prin sentința Judecătorei Rezina din 18 februarie 2015, care constituia la emiterea sentinței noi, 8 luni și 19 zile, stabilindu-i astfel pedeapsa definitivă de 4 ani și 9 luni.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că prin soluția instanței de apel referitor la mărimea, categoria și modul de executare a pedepsei, s-a ținut cont de prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal.

Astfel, constată că instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, a ținut cont pe deplin de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuază ori agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar în final a stabilit o pedeapsă echitabilă.

Totodată, notează că instanța de apel a corectat greșeală primei instanțe și a numit pedeapsa în strictă conformitate cu prevederile art. 85 alin. (1) Cod penal, ameliorând situația inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

În speță se reține, că recurentul în cererea de recurs își manifestă dezacordul cu individualizarea pedepsei stabilite, critici ce cad sub incidența temeiului de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, în sensul că „s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale”.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub acest aspect, Colegiul penal reține că alegațiile recurentului invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest sens următoarele.

Astfel, Colegiul penal având în vedere veridicitatea argumentelor instanței de apel (f.d. 167-170) în motivarea soluției în partea individualizării pedepsei stabilite, prin care just a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, la stabilirea pedepsei inculpatului Miriuța Oleg în baza art. 321 Cod penal și apoi a corectat greșeala comisă de prima instanță la aplicarea prevederilor art. 85 alin. (1) Cod penal, și în virtutea corectitudinii motivării pe acest aspect și pentru a evita repetări

inutile, instanța de recurs ordinar o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Mai mult, Colegiul penal atestă că prin recursul ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, se solicită agravarea situației inculpatului, ce nu poate fi acceptat de instanța de recurs ordinar.

7. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Zero Mihail în numele inculpatului Miriuța Oleg, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Miriuța Oleg Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **19 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Boico Victor